

ТАНИИ : И ОЦЬ ТВОИ ВИДАН ВЪ ТАНИИ, ВЪЗДАСТЬ ТЕБѢ КЛѢ-
МОЛШЕ ЖЕ СЯ НЕ ЛИХО ГЛѢТЕ, ЯКОЖЕ ЯЗЫУЬНИЦИ : З-
МЪНАТЬ БО СЯ, ЯКО ВЪ МЪНОЗѢ ГЛАННИ СВОЕМЪ ОУСЛЫ-И
ШАНИ БЖДЖТЬ. НЕПОДОВИТЕСА ОУБО НМЪ : ВѢСТЬ БО
ОЦЬ ВАШЬ, НХЪЖЕ ТРѢБОУЮТЕ, ПРѢЖДЕ ПРОШЕННИА ВА-
ШЕГО, ТАКО ОУБО МОЛИТЕ ВЫ СЯ. ОУЕ НАШЪ, НЖЕ ИСН Ф-
НА ВСЕХЪ, ДА СТИТЬСА НМА ТВОЮ, ДА ПРИДЕТЬ ЦРСТВИЕ І-
ТВОЮ, ДА БЖДЕТЬ ВОЛА ТВОЮ, ЯКО НА ВСЕИ И НА ЗЕМАН :
ХЛѢБЪ НАШЬ НАСЖИРНЪИ ДАЖДЪ НАМЪ ДЪНЬСЬ : И ОСТАВИ ДІ-
НАМЪ ДЛЪГЫ НАША, ЯКО И МЫ ОСТАВЛЯЕМЪ ДЛЪЖНИ-ВІ-
КОМЪ НАШИМЪ : И НЕ ВЪВЕДИ НАСЪ ВЪ НАПАСТЬ, НЪ ИЗ-ГІ-
БАВИ НАСЪ ОТЪ ИСПРИКАЗНИ. ЯКО ТВОЮ ІЕСТЬ ЦРСТВИЕ И
СИЛА, И СЛАВА ВЪ ВѢКЫ АМНИ.

АЩЕ ОТПОУСТИТЕ УЛКОМЪ СЪГРѢШЕННИА НХЪ, ОТЪ-ДІ-
ПОУСТИТЬ И ВАМЪ ОЦЬ ВАШЬ ВСЕИИ. АЩЕ ЛИ НЕОТЬ-ЕІ-
ПОУЩАЮТЕ УЛКОМЪ СЪГРѢШЕННИ НХЪ, НИ ОЦЬ ВАШЬ
ОТПОУСТИТЬ ВАМЪ СЪГРѢШЕННИ ВАШИХЪ ІЕГДА ЖЕ ПО-ІС-
СТИТЕСА, НЕБЖДЪТЕ ЯКО ЛИЦЕМЪРИ, СЪТОУЖИТЕ ПРО-
СМАЖАЮТЬ БО ЛИЦА СВОЮ, ДА СЯ БЫША ЯВИЛИ УЛКОМЪ
ПОСТАЩЕ, АМИНЬ ГЛѢЖ ВАМЪ, ЯКО ВЪСПРИЕМЛЕЖТЬ МЪЗДЖ
СВОЮ.

Марк. гл. ІХ. 17.

ВЪ ВРЕМА ОНО. УЛКЪ ІЕДИНЪ ПРИДЕ КЪ ІІСОВИ. КЛА-
НИАЖСА ІЕМОУ И ГЛѢ ОУУЧИТЕЛЮ. ПРИВЕДОХЪ СНЪ МОИ КЪ НІ-
ТЕБѢ. ИМѢЮ ДХЪ НЕМЪ ИЖЕ ИДЕЖЕ КОЛНЖЬДО ИМЕТЬ И.
И ПЪНЫ ТЪЩИТЬ. И СКРЪЖИЩЕТЬ ЗЖЕЫ СВОИИ. И ОЦЬ-